ปารีส

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

ปารีส (ฝรั่งเศส: Paris /palsi/ ปารี) เป็นเมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศส ตั้งอยู่บนแม่น้ำแซน บริเวณตอนเหนือของประเทศฝรั่งเศส บนใจกลางแคว้นอีล-เดอ-ฟร็องส์ (Île-de-France หรือ Région parisienne (RP)) ภายในกรุงปารีสมีประชากรประมาณ 2,167,994 คน[5] เขตเมืองปารีส (Unité urbaine) ซึ่งมีพื้นที่ขยายเกินขอบเขตอำนาจการปกครองของเมืองนั้น มีประชากรกว่า 9.93 ล้านคน (พ.ศ. 2547) [6] ในขณะที่เขตมหานครปารีส (Agglomération parisienne) มีประชากรเกือบ 12 ล้านคน[7]และเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่มีประชากรสูงที่สุดแห่งหนึ่งในทวีปยุโรป[8]

จากการตั้งถิ่นฐานมากว่า 2 พันปี ปัจจุบันกรุงปารีสเป็นหนึ่งในศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและ วัฒนธรรมที่ลำสมัยแห่งหนึ่งของโลก และด้วยอิทธิพลของการเมือง การศึกษา บันเทิง สื่อ แฟชั่น วิทยาศาสตร์และศิลปะ ทำให้กรุงปารีสเป็นหนึ่งในเมืองที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลก [9] แคว้นอีล-เดอ-ฟร็องส์เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศฝรั่งเศส ด้วยจำนวนเงินกว่า 500.8 ล้านล้านยูโร (628.9 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ) ซึ่งมากกว่าหนึ่งส่วนสีของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศฝรั่งเศสในปี พ.ศ. 2548[10] กรุงปารีสยังเป็นสถานที่ทำการของบริษัทยักษ์ใหญ่ 36 บริษัทจากการสำรวจของฟอร์จูน โกลบัล 500 (Fortune Global 500) อีกด้วย[11] โดยเฉพาะย่านธุรกิจที่สำคัญแห่งหนึ่งของทวีปยุโรป ลา เดฟองซ์[12] ทั้งยังเป็นที่จัดงานนิทรรศการต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงสหประชาชาติ ฯลฯ ปารีสเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่โด่งดังแห่งหนึ่ง ในโลก โดยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่า 30 ล้านคนต่อปี[13] กรุงปารีสเป็นหนึ่งใน 4 นครสำคัญ ของโลก อีกสามนครคือ ลอนดอน, โตเกียว และ นิวยอร์ก

เนื้อหา

กำเนิดของชื่อและความหมาย

ประวัติ

ยุคเริ่มต้น

ยุคกลาง

คริสต์ศตวรรษที่ 19

คริสต์ศตวรรษที่ 20

ภูมิศาสตร์

ภูมิอากาศ

ทิวทัศน์ของเมือง

สถาปัตยกรรม

อ้างอิง

อ้างอิง

ดูเพิ่ม

แหล่งข้อมูลอื่น

กำเนิดของชื่อและความหมาย

คำว่า ปารีส ออกเสียง /พาริส/ ['par]s] หรือ /แพริส/ ['pæ:]s] ในกษาอังกฤษ และ /ปารี/ [paki] ในภาษาฝรั่งเศส เป็นคำที่มาจากชื่อเผ่าหนึ่งของชาวโกล เป็นที่รู้จักกันในนาม "ปารีซี" (Parisii) ซึ่ง เป็นชาวเมืองที่อาศัยในสมัยก่อนโรมัน โดยที่เมืองมีชื่อเดิมว่า "ลูเทเชีย" (ละติน: Lutetia) (ชื่อเต็ม "Lutetia Parisiorum" แปลว่า ลูเทเชียแห่งปารีซี) ในระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 1 ถึง 6 ในช่วงที่ อาณาจักรโรมันยึดครอง แต่ในช่วงการครองราชย์ของจูเลียน ดิ อโพสเทต (พ.ศ. 904 - พ.ศ. 906) ได้เปลี่ยนชื่อเมืองเป็น "ปารีส"

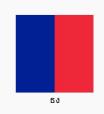
ปารีส มีชื่อเล่นมากมาย แต่ชื่อที่โด่งดังที่สุดคือ "นครแห่งแสงไฟ" (ฝรั่งเศส: La Ville-lumière) ซึ่งหมายความว่าเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนและความรู้ ทั้งยังห<u>มายคว</u>ามว่าเป็นเมืองที่ สว่างไสวเต็มไปด้วยแสงไฟอีกด้วย ตั้งแต่ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา นครปารีสมีชื่อเรียกใน ภาษาแสลงว่า "ปานาม" (ฝรั่งเศส: Paname [panam]) เช่น ชาวปารีสมักแนะนำตนเองว่า "มัว, เชอ ซุยเดอปานาม" (ฝรั่งเศส: Moi, je suis de Paname) หรือ "ฉันมาจากปานาม"

ปารีส

เทศบาลและจังหวัด

เรียงตามเข็มนาฬิกา: พีระมิดแก้วที่พิพิธภัณฑ์ลูฟวร์, อาร์กเดอทรียงฟ์เดอเลตวล, ย่านลาเดฟ็องส์, แม่น้ำ แซน และปงเดซาร์, หอไอเฟล

คำขวัญ: Fluctuat nec mergitur (ละติน: "โคลงเคลงแต่มิล่ม")

ประเทศ ฝรั่งเศส แควัน อีล-เดอ-ฟร็องส์ จังหวัด ปารีส

เขตการปกครอง 20 เขตท้องถิ่น

การปกครอง

นายก
 เทศมนตรี
 (2014–present)

Anne Hidalgo (PS)

พื้นที่¹(2010)^[1]

• นคร 105.4 ตร.กม. (40.7 ตร.ไมล์)

• เขตเมือง 2,844.8 ตร.กม. (1,098.4 ตร.ไมล์)

• รวมปริมณฑล 17,174.4 ตร.กม.์ (6,631.1 ตร.ไมล์)

ประชากร (Jan. 2012^[4])²

• รวมปริมณฑล

นคร 2,240,621อันดับ 1st in France

12.341.418[3]

แน่น ตร.ไมล์) • เขตเมือง 10,550,350^[2]

เดมะนิม Parisian (en)
parisien(nē) (fr)

เขตเวลา CET (UTC +1) (UTC+1)

พลเมืองชาวปารีสเป็นที่รู้จักกันในนาม "ปารีเซียน" (Parisian) ("พาริเซิน" หรือ "แพริเซิน" [pฏอ'.ı□z□ənz / p□ə'.ti:ʒn z]) ในภาษาอังกฤษ หรือ "ปารีเซียง" [paʁizj□] ในภาษาฝรั่งเศส โดยคำนี้ บาง ครั้งจะถูกเรียกอย่างดูถูกว่า ปารีโก (Parigots) [paʁigo] โดยประชาชนที่อาศัยนอกแคว้นของปารีส แม้ว่าบางครั้งชาวปารีเซียงจะชอบพอกับคำนี้ก็ตาม

ประวัติ

ดูบทความหลักได้ที่ : ประวัติศาสตร์ปารีส

ยุคเริ่มต้น

หลักฐานทางโบราณคดีในการตั้งถิ่นฐานบริเวณปารีสตั้งแต่ 4,200 ปีก่อนคริสต์ศักราชคือพวก ปาริซี้ ซึ่งเป็นเผ่าย่อยของพวกเซลติกซีนอนส์ โดยเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ชำนาญทางเรือและการค้าขาย ได้อาศัยอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำแซนตั้งแต่ 250 ปีก่อนคริสต์ศักราชเป็นต้นมา ต่อมาพวกโรมันใด้ชัยชนะ

้ใค้อาศัยอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำแซนตั้งแต่ 250 ปีก่อนคริสต์ศักราชเป็นต้นมา ต่อมาพวกโรมันใต้ชัยชนะ
ยึดครองที่ราบลุ่มปารีสใน 52 ปีก่อนคริสต์ศักราช โดยมีการตั้งถิ่นฐานอย่างถาวรในตอนปลายของศตวรรษเดียวกันบนฝั่งซ้ายของแม่น้ำแซน, เนินเขาแซนต์เชอเนอวีแอฟและเกาะอีล เดอ ลา ซิเต้ เมืองดังกล่าวนี้เดิมเรียกว่า "ลูเทเชีย" (Lutetia) แต่ต่อมาได้ทำให้เป็นชื่อในภาษาโกลเป็น "ลูแตส" (Lutèce) ตัว
เมืองใต้ขยายอย่างรวดเร็วในศตวรรษต่อ ๆ มาและกลายเป็นเมืองที่ร่ำรวย เต็มไปด้วยตลาด ราชวัง อ่างอาบน้ำ วัดวาอาราม โรงละครและโรงมหรสพใหญ่
เมื่อจักรวรรดิโรมันล่มสลายและการบุกของเยอรมันในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 3 ทำให้ "ลูแตส" อยู่ในช่วงตกต่ำและทรุดโทรม ในปี พ.ศ. 943 พลเมืองจำนวน
มากได้อพยพออกจากเมืองลูแตส และหลังการยึดครองอีกครั้งหนึ่งของพวกโรมัน เมือง "ลูแตส" ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "ปารีส"

ยุคกลาง

ปราสาทลูฟร์ในคริสต์ศตวรรษที่ 15

ประมาณปี พ.ศ. 1043 ปารีสได้กลายเป็นเมืองหลวงของกษัตริย์โกลวิสที่ 1 แห่งแฟรงค์ เมื่อโกลวิสที่ 1 ได้ สวรรคตลง อาณาจักรแฟรงค์ได้ถูกแบ่งออก และปารีสได้กลายเป็นเมืองหลวงของรัฐอิสระขนาดเล็ก ในช่วงคริสต์ ศตวรรษที่ 9 สมัยราชวงศ์กาโรแล็งเชียง เมืองปารีสได้กลายเป็นเขตฐานกำลังของพวกศักดินา เค้านต์แห่งปารีสมี อำนาจมากขึ้น จนกระทั่งมีอำนาจมากกว่ากษัตริย์แห่งแฟรงค์ตะวันตก (Francie occidentale) เสียด้วยซ้ำไป เค้านต์ แห่งปารีสนามว่า "โอโด" (Odo) ได้ถูกเลือกให้เป็นกษัตริย์แทนชาร์ลส์ที่ 3 (ชาร์ลส์ อ้วน - Charles III le Gros) เนื่องจากชื่อเสียงอันโด่งดังของเขาที่ได้ป้องกันเมืองปารีสจากการโจมตีของพวกไวกิง (ศึกปารีส (พ.ศ. 1428 - พ.ศ. 1429)) แม้ว่าอีล เดอ ลา ซิเต้จะรอดจากการโจมตีของพวกไวกิง แต่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำแซนที่ไม่มีการป้องกันก็ถูก ทำลายอย่างย่อยยับ และแทนที่จะสร้างเมืองขึ้นมาใหม่บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำแซน ชาวปารีสได้เริ่มที่จะขยายตัวเมือง ไปทางด้านฝั่งขวาของแม่น้ำแซนแทน ในปี พ.ศ. 1530 อูช กาเปต์ (Hugh Capet) เค้านท์แห่งปารีสได้ถูกเลือกให้ กลายเป็นกษัตริย์แห่งฝรั่งเศส เป็นผู้ก่อตั้งราชวงศ์กาเปเตียงและทำให้เมืองปารีสเป็นเมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศส

• ฤดูร้อน

(เวลาออมแสง)

only counted once.

รหัสINSEE/

ไปรษณีย์

เว็บไซต์

CEST (UTC+2)

1 ข้อมูลอาณาเขตที่ตามขึ้นทะเบียนไว้โดยไม่รวม ทะเลสาบ, หนองน้ำ, ธารน้ำแข็งที่ขนาดใหญ่กว่า 1 ตารางกิโลเมตรตลอดจนปากแม่น้ำ ² Population

without double counting: residents of multiple

communes (e.g., students and military personnel)

75056 (https://www.insee.fr/fr/s

tatistiques/1405599?geo=COM

-75056) /75001-75020, 75116

www.paris.fr (http://www.paris.f

ตั้งแต่ พ.ศ. 1733 พระเจ้าฟิลิปที่ 2 (Philippe Auguste) ได้สร้างกำแพงเมืองล้อมรอบปารีสโดยมีลูฟร์เป็นป้อม ปราการฝั่งตะวันตกและต่อมาในปี พ.ศ. 1743 ได้ตั้งมหาวิทยาลัยปารีสขึ้นมาซึ่งทำให้มีผู้คนหลั่งใหลเข้ามายังปารีสเป็น จำนวนมาก ในช่วงนี้เองที่เมืองปารีสได้พัฒนาในหลาย ๆ ด้านซึ่งในปัจจุบันยังมีให้เห็นเช่น เกาะ (อีล เดอ ลา ซิเต้) เป็นที่ตั้งรัฐบาลและสถาบันสอนศาสนา ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำแซนเป็นที่ตั้งสถาบันทางการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย โรงเรียน ฯลฯ ส่วนทางฝั่งขวาของแม่น้ำแซนเป็นที่ตั้งของการค้าขายและศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของปารีส เช่น ตลาดเลส์ อาลส์ (Les Halles)

ปารีสไม่ใด้เป็นเมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศสหลังจากถูกโจมตีโดยพันธมิตรของประเทศอังกฤษคือพวกบูร์กงด์ (Burgondes) ในสงครามร้อยปี แต่ก็กลับมาเป็นเมืองหลวงในปี พ.ศ. 1980 เมื่อพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 7 (*Charles VII, le*

Victorieux) สามารถยึดกรุงปารีสกลับคืนมา แม้ว่ากรุงปารีสเป็นเมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศสอีกครั้งหนึ่ง แต่พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 7ก็ดัดสินใจที่จะประทับ ณ ปราสาทหุบเขาลัวร์ ต่อมาในช่วงสงครามศาสนาของฝรั่งเศส (Guerres de religion) กรุงปารีสเป็นฐานกำลังหลักของพวกคริสต์นิกายคาทอลิก โดยรุนแรงสุด ในเหตุการณ์โศกนาฏกรรมวันแซงต์-บาร์เตเลมี (Massacre de la Saint-Barthélemy) ในปี พ.ศ. 2115 ต่อในปี พ.ศ. 2137 พระเจ้าอองรีที่ 4 ได้ก่อตั้งราช สำนักในกรุงปารีสอีกครั้งหนึ่งหลังจากยึดเมืองมาจากพวกคาทอลิก ระหว่างสงครามกลางเมืองฟรงด์ (Fronde) ชาวปารีสได้ลุกฮือขึ้นประท้วงและก่อการ จลาจล ซึ่งเป็นสาเหตุให้พระบรมวงศานุวงศ์ทั้งหลาย หลับหนืออกจากกรุงปารีสในปี พ.ศ. 2191 พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ย้ายราชสำนักอย่างถาวรไปยังแวร์ ซายส์ในปี พ.ศ. 2225 ศตวรรษต่อมากรุงปารีสเป็นศูนย์กลางของการปฏิวัติฝรั่งเศส มีการทลายคุกบัสตีย์ในปี พ.ศ. 2332 และล้มระบอบกษัตริย์ในปี พ.ศ. 2335

คริสต์ศตวรรษที่ 19

การปฏิวัติอุตสาหกรรม จักรวรรดิฝรั่งเศสที่ 2 และยุคสวยงาม (Belle Époque) ช่วยนำพากรุงปารีสไปสู่การพัฒนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ ฝรั่งเศส ตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ 1840 เป็นต้นมา การเดินทางโดยรถไฟทำให้มีประชากรจำนวนมากหลังไหลเข้ามายังกรุงปารีสได้ผ่านการบูรณะครั้งยิ่งใหญ่ภายใต้การปกครองของจักรพรรดินโปเลียนที่ 3และบารงโอสส์มันน์ ซึ่งได้เปลี่ยนถนนเล็ก ๆ ในยุคกลางจน กลายเป็นถนนขนาดกว้างและมีตึกรามบ้านช่องร่วมสมัยจำนวนมากมาย การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้มีจุดประสงค์ให้กรุงปารีสมีความสวยงามและความสะอาด มากขึ้นกว่าเดิม ถึงกระนั้นก็มีประโยชน์ถ้าเกิดมีเหตุการณ์ปฏิวัติหรือเหตุการณ์รุนแรง เพราะกองทหารม้าและปืนไรเฟิลสามารถต่อกลอนกับกลุ่มพวกจลาจล ในขณะที่กลยุทธิในการซุ่มโจมตีหรือสกัดกั้นที่ใช้มากในสมัยการปฏิวัติฝรั่งเศสจะเป็นการล้าสมัย

ในปี พ.ศ. 2375 และ พ.ศ. 2392 อหิวาตกโรคระบาดพลเมืองชาวปารีส แค่การระบาดในปี พ.ศ. 2375 เท่านั้นก็มีผู้ป่วยกว่า 20,000 คนจากประชากร 650,000 ในขณะนั้น กรุงปารีสยังใด้เสียหายครั้งยิ่งใหญ่หลังจากสงครามฟรังโก-ปรัสเซีย (พ.ศ. 2413 - พ.ศ. 2414), การโค่นล้มจักรพรรดินโปเลียนที่ 3, เทศบาลปารีส (La Commune de Paris - พ.ศ. 2414) ได้ทำให้กรุงปารีสลุกเป็นไฟหลังจากการต่อสู้กันระหว่างเทศบาลกับรัฐบาล ซึ่งเหตุการณ์นี้เป็นที่รู้จัก กันในนาม "สัปดาห์แห่งเลือด" (Semaine sanglante)

กรุงปารีสุได้กลับคืนสู่สภาพเดิมอย่างรวดเร็วเพื่อที่จะจัดงานนิทรรศการนานาชาติ 1889 (พ.ศ. 2432) ทั้งนี้ได้มีการสร้างหอไอเฟลเพื่อเฉลิมฉลองการ ปฏิวัติฝรั่งเศสครบรอบ 100 ปี เพื่อแสดงถึงศักยภาพของประเทศฝรั่งเศสในด้านวิศวกรรมศาสตร์แค่ "ชั่วคราว" เท่านั้น ซึ่งสิ่งก่อสร้างขึ้นนี้ได้กลายเป็นสิ่ง ก่อสร้างที่สูงที่สุดในโลกจนถึงปี พ.ศ. 2473 และกลายเป็นสัญลักษณ์ของกรุงปารีสไปโดยปริยาย ส่วนงานนิทรรศการนานาชาติ 1900 (พ.ศ. 2443) ได้มีการ เปิดตัวรถไฟฟ้าปารีสเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นก็ได้มีการจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้าต่าง ๆ มากมายซึ่งทำให้กรุงปารีสเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและดึงดูด ชาวต่างชาติเป็นจำนวนมากทั้งในด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี

คริสต์ศตวรรษที่ 20

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 กรุงปารีสได้อยู่ในแนวหน้าของการรบ โดยรอดจากการโจมตีของเยอรมนีไปได้ที่สงครามแห่งมาร์นใ น ปี พ.ศ. 2457 ใน ช่วงปี พ.ศ. 2461 - พ.ศ. 2462 กรุงปารีสได้กลายเป็นที่สวนสนามแห่งชัยชนะของฝ่ายสัมพันธมิตรและเป็นที่เจรจาสันติภาพอีกด้วย ในช่วงระหว่างสงคราม กรุงปารีสได้มีชื่อเสียงจากศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ และชีวิตยามค่ำคืน เมืองนี้ได้กลายเป็นศูนย์รวมของจิตรกรชื่อดังทั่วโลก ตั้งแต่นักประพันธ์ชาวรัสเซีย สตรา วินสกี จิตรกรชาวสเปน ปีกัสโซและดาลีจนถึงนักประพันธ์ชื่อดังชาวอเมริกันอย่างเฮมิงเวย์ ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2483 5 สัปดาห์หลังจากการเริ่มต้นของ สงครามแห่งฝรั่งเศส กรุจปารีสใต้ตกอยู่ภายใต้การปกครองของกองทัพนาซีเยอรมันจนกระทั่งการปลดปล่อยปารีสในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2487 2 เดือน หลังจากการบุกนอร์มองดีของฝ่ายสัมพันธมิตร

กรุงปารีสได้ยึดหยัดท่ามกลางสงครามโลกครั้งที่ 2โดยไม่ได้รับความเสียหายใด ๆ เนื่องจากภายในกรุงปารีสไม่มีเป้าทาง ยุทธศาสตร์สำหรับฝ่ายสัมพันธมิตรในการวางระเบิด (สถานีรถไฟในกรุงปารีสเป็นเพียงแค่สถานีปลายทาง โรงงานที่สำคัญ ๆ ตั้งอยู่บริเวณชนบททั้งสิ้น) และด้วยความสวยงามทางวัฒนธรรม ทำให้พลเอกดีทริช ฟอน โชลทิทซ์ (General der Infanterie Dietrich von Choltitz) นายทหารเยอรมันขัดคำสั่งของอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ในการทำลายกรุงปารีสและอนุสาวรีย์ที่สำคัญก่อนการ ถอนทหารเยอรมันออกจากปารีส ทำให้ชาวฝรั่งเศสบางคนมองว่าพลเอกดีทริช ฟอน โชลทิทซ์เป็นผู้ช่วยเหลือกรุงปารีส

ภูมิศาสตร์

ปารีสตั้งอยู่บนแม่น้ำแซน ซึ่งรวมถึงเกาะอีกสองเกาะคือ อีล แซงต์-หลุยส์ (Île Saint-Louis) และ อีล เดอ ลา ซิเต้ (Île de la Cité) ซึ่งเป็นส่วนที่เก่าแก่ที่สุดของเมือง ภูมิประเทศของปารีสโดยรวมคือ เป็นที่ราบลุ่ม โดยมีจุดต่ำสุดอยู่ที่ 35 เมตร (114 ฟุต) เหนือระดับน้ำทะเล ทั้งยังมีเนินเขาอีกหลายแห่ง เนินเขาที่สูงที่สุดคือ มงต์มาร์ตร์ (Montmartre) (130 เมตร (426 ฟุต)) พื้นที่ของปารีส ซึ่งไม่รวมสวนสาธารณะบัวส์ เดอ บูโลญ (Bois de Boulogne) และบัวส์ เดอ แวงแซนน์ (Bois de Vincennes) คือประมาณ 86.928 ตารางกิโลเมตร (33.56 ตารางไมล์) การแบ่งและรวมเขตครั้งสุดท้ายที่ใหญ่ที่สุดคือในปี พ.ศ. 2403 ซึ่งทำให้มีขนาดอย่างที่เห็นในปัจจุบัน ทั้งยังทำให้เกิดเขต (Arrondissement) ที่หมุนรอบ ๆ ตามเข็มนาฬิกาอีกด้วย

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2403 เป็นต้นมา เมืองปารีสมีขนาด 78 กม.² (30.1 ม.²) และได้ขยายออกไปเป็น 86.9 กม.² (34 ม.²) ในปี พ.ศ. 2463 และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2472 เป็นต้นมา สวนสาธารณะบัวส์ เดอ บูโลญและบัวส์ เดอ แวงแซนน์ได้ผนวก กับตัวเมืองปารีสอย่างเป็นทางการ ทำให้กรุงปารีสมีขนาด 105.397 กม.² (40.69 ม.²) จนถึงปัจจุบัน ขนาดของกรุง ปารีสหรือเขตเมืองปารีสนั้นมีการขยายตัวออกไปเกินเขตเมือง ทำให้เกิดรูปร่างเป็นวงรี ขยายตัวไปตามแม่น้ำแซนและ แม่น้ำมาร์น ทางทิศตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้ของตัวเมือง และตามแม่น้ำแซนและแม่น้ำอวส ทางทิศตะวันตก และตะวันตกเฉียงเหนือ และถ้าเลยไปยังชนบท ความหนาแน่นของประชากรจะลดลงอย่างเห็นได้ชัดเนื่องจากมีป่าและ ที่ดินไว้สำหรับการเพาะปลูก อย่างไรก็ตามเขตมหานครปารีส (Agglomération parisienne) มีเนื้อที่ถึง 14,518 กม² (5,605.5 ไมล์²) ซึ่งใหญ่กว่าเนื้อที่กรงปารีสถึง 138 เท่า

อดอล์ฟ ฮิตเลอร์ในกรุง ปารีส โดยข้างหลังเป็นหอ ไอเฟล ปี พ.ศ. 2483

ช็องเซลีเซ ถนนที่มีชื่อเสียงที่สุดใน ฝรั่งเศส

ภูมิอากาศ

ปารีสมีภูมิอากาศแบบมหาสมุทร ซึ่งมีผลมาจากกระแสน้ำแอตแลนติกเหนือ เพราะฉะนั้นอุณหภูมิในเมืองไม่ค่อย มีอุณหภูมิสูงหรือตำเกินไป อุณหภูมิเฉลี่ยของกรุงปารีสคือ <u>15 °C (59 °F)</u> และจะอยู่ราว 7 °C (45 °F) สถิติอุณหภูมิสูงที่สุดที่วัดได้คือ 40.4 °C (104.7 °F) ในวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2491 และตำที่สุดที่เคยวัดได้คือ —23.9 °C (—11.0 °F) เมื่อวันที่ <u>10 ธันวาคม</u> พ.ศ. 2422 เมืองปารีสได้ประสบ กับอุณหภูมิร้อนจัดในปี พ.ศ. 2547 และหนาวจัดในปี พ.ศ. 2549 มาเอง

ฝนสามารถตกทุกเมื่อ และปารีสก็เป็นที่รู้จักดีกับฝนตกฉับพลัน ปารีสมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 641.6 มม. (25.2 นิ้ว) ต่อปี ส่วนหิมะมักจะเกิดขึ้นน้อย ครั้ง ส่วนมากมักจะตกในช่วงเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ (แต่เคยตกถึงเดือนเมษายนมาแล้ว) และไม่ค่อยพบว่าหิมะตกติดต่อกันเกินวัน

		ข้อมูลภู	ุมิอากาศ	เของกรุ	งปารีส	(ค.ศ. 1	981–201	10)					
เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	ີນ.ຍ.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ทั้งปี
อุณหภูมิสูงสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	16.1	21.4	25.7	30.2	34.8	37.6	40.4	39.5	36.2	28.4	21	17.1	40.4
	(61)	(70.5)	(78.3)	(86.4)	(94.6)	(99.7)	(104.7)	(103.1)	(97.2)	(83.1)	(70)	(62.8)	(104.7)
อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย °C (°F)	7.2	8.3	12.2	15.6	19.6	22.7	25.2	25.0	21.1	16.3	10.8	7.5	16.0
	(45)	(46.9)	(54)	(60.1)	(67.3)	(72.9)	(77.4)	(77)	(70)	(61.3)	(51.4)	(45.5)	(60.8)
อุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวัน °C (°F)	5.0	5.6	8.8	11.5	15.3	18.3	20.6	20.4	16.9	13.0	8.3	5.5	12.5
	(41)	(42.1)	(47.8)	(52.7)	(59.5)	(64.9)	(69.1)	(68.7)	(62.4)	(55.4)	(46.9)	(41.9)	(54.5)
อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย °C (°F)	2.7	2.8	5.3	7.3	10.9	13.8	15.8	15.7	12.7	9.6	5.8	3.4	8.5
	(36.9)	(37)	(41.5)	(45.1)	(51.6)	(56.8)	(60.4)	(60.3)	(54.9)	(49.3)	(42.4)	(38.1)	(47.3)
อุณหภูมิต่ำสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	-14.6	-14.7	-9.1	-3.5	-0.1	3.1	6	6.3	1.8	-3.1	-14	-23.9	-23.9
	(5.7)	(5.5)	(15.6)	(25.7)	(31.8)	(37.6)	(43)	(43.3)	(35.2)	(26.4)	(7)	(-11)	(-11)
หยาดน้ำฟ้า มม (นิ้ว)	53.7	43.7	48.5	53	65	54.6	63.1	43	54.7	59.7	51.9	58.7	649.6
	(2.114)	(1.72)	(1.909)	(2.09)	(2.56)	(2.15)	(2.484)	(1.69)	(2.154)	(2.35)	(2.043)	(2.311)	(25.57
วันที่มีหยาดน้ำฟ้าโดยเฉลี่ย	10.2	9.3	10.4	9.4	10.3	8.6	8	6.9	8.5	9.5	9.7	10.7	111.5
จำนวนชั่วโมงที่มีแดด	62.5	79.2	128.9	166.0	193.8	202.1	212.2	212.2	167.9	117.8	67.7	51.4	1,661.
A IN 12 P I S POUNTERIN	02.0	7 3.2			ยมวิทยา			212.2	107.9	117.0	01.1	01.4	1,00

ทิวทัศน์ของเมือง

ภาพพาโนรามาของกรุงปารีสยามค่ำคืน ถ่ายจากยอดตึกมงต์ปาร์นาสส์

สถาปัตยกรรม

โดม แกรนด์พาเลซ สร้างจากโครงเหล็กและแก้ว ถือ สถาปัตยกรรมแก้ว ที่ใหญ่ที่สุดในโลก หลังจากที่พระราชวังคริสตัลคริสตัล ในลอนดอน ถูก ทำลายจากไฟไหม้ เมื่อปี ค.ศ. 1936 แกรนด์พาเลซ เคยถูกปิดปรับปรุงเป็นเวลากว่า 10 ปี เนื่องจากอุบัติเหตุกระจกหลังคาตกลงมา ในปี ค.ศ. 1993 ก่อน จะกลับมาเปิดให้บริการได้ส่วนหนึ่งใน ในปี ค.ศ. 2004 และส่วนที่เหลือในปี ค.ศ. 2007

นวัตกรรมล้ำที่เป็นอีกหนึ่งจุดเด่นของ แกรนด์พาเลซ คือ Virtual Tour ระบบที่สามารถเข้าชมนิทรรศการแบบเสมือนจริง ผ่านทางเว็บไซต์ ผู้ชมจะได้ สัมผัสความยิ่งใหญ่สุดอลังการของ แกรนด์พาเลซ ผ่านภาพ 3D แบบ 360 องศา โดยเลือกภาษาที่ต้องการได้ ระหว่าง อังกฤษ หรือ ฝรั่งเศส

และในงานมหกรรมคนตรี Monumenta 2012 แกรนด์พาเลซ ถูกแปลงโฉมให้เป็น โดมแก้วมหัศจรรย์แห่งแสงสี ทั่วทั้งอาคารถูกสาดส่องด้วยแสงไฟ และเลเซอร์ตกกระทบแผ่นแก้ว เกิดเป็นห้องกระจกหลากสีสัน แสงวิบวับเคลื่อนไหวสลับโทนไปตามจังหวะของเสียงเพลง ผู้เข้าชมผันตัวเองเป็นเฉดหนึ่งใน งาน ด้วยการใส่เสื้อสีขาวส้แสง black light เพิ่มความสนาน เติมความสนกแบบสด ๆ ที่ โดมมหัศจรรย์ แกรนด์พาเลซ

อ้างอิง

- 1. [http://www.statistiques-locales.insee.fr/Fiches%5CRS%5CDEP%5C75%5CCOM%5CRS_COM75056.pdf INSEE local statistics, including Bois de Boulogne and Bois de Vincennes.
- 2. อ้างอิงผิดพลาด: ป้ายระบุ <ref> ไม่ถูกต้อง ไม่มีการกำหนดข้อความสำหรับอ้างอิงชื่อ pop_บบ
- 3. อ้างอิงผิดพลาด: ป้ายระบุ <ref> ไม่ถูกต้อง ไม่มีการกำหนดข้อความสำหรับอ้างอิงชื่อ pop_AU
- 4. อ้างอิงผิดพลาด: ป้ายระบุ <ref> ไม่ถูกต้อง ไม่มีการกำหนดข้อความสำหรับอ้างอิงชื่อ pop_commune
- 5. Estimation de population par département, sexe et grande classe d'âge Années 1990 à 2006 (http://www.insee.fr/fr/ffc/docs_ffc/E lpDep 5trages90-06.xls) (ฝรั่งเศส)
- 6. Population des villes et unités urbaines de plus de 1 million d'habitants de l'Union Européenne (http://www.insee.fr/fr/ffc/chifcle_fich e.asp?ref id=CMPTEF01103&tab id=18) (ฝรั่งเศส)
- 7. Aire Urbaine '99 pop totale par sexe et âge (http://www.recensement.insee.fr/RP99/rp99/wr_page.affiche?p_id_nivgeo=M&p_id_lo ca=001&p id princ=POP1&p theme=ALL&p typeprod=ALL&p langue=FR) (ฝรั่งเศส)
- 8. World Metropolitan Areas (http://web.archive.org/web/20071001000616/www.world-gazetteer.com/wg.php?x=&men=gcis&lng=en&d at=32&srt=pnan&col=aohdq&va=&pt=a) (อังกฤษ)
- 9. Inventory of World Cities (http://www.lboro.ac.uk/gawc/citylist.html)(อังกฤษ)
- 10. Produits Intérieurs Bruts Régionaux (PIBR) en valeur en millions d'euros (http://www.insee.fr/fr/ffc/docs_ffc/PIB_reg.xls) (ฝรั่งเศส)
- 11. Global Fortune 500 by countries: France (http://money.cnn.com/magazines/fortune/global500/2007/countries/France.html) (อังกฤษ)
- 12. Paris Ile-de-France, a head start in Europe (http://www.logistics-in-europe.com/pidf-gb/index.html) (อังกฤษ)
- 13. Le tourisme se porte mieux en 2004 (http://www.insee.fr/fr/insee_regions/idf/rfc/docs/bilan2004tour.pdf) (ฝรั่งเศส)
- 14. The City of Antiquity (http://en.parisinfo.com/museums-monuments-paris/special-reports-1/paris-through-the-ages/guide/paris-through-the-ages_the-city-of-antiquity) (อังกฤษ)
- 15. "Climatological Information for Paris, France". Meteo France. August 2011.

ดูเพิ่ม

- Vincent Cronin (1989). Paris on the Eve, 1900-1914. New York: Harper Collins. ISBN 0-312-04876-9.
- Vincent Cronin (1994). Paris: City of Light, 1919-1939. New York: Harper Collins. ISBN 0-00-215191-X.
- Jean Favier (1997-04-23). Paris (in French). Fayard. ISBN 2-213-59874-6.
- Jacques Hillairet (2005-04-22). Connaissance du Vieux Paris (in French). Rivages. ISBN 2-86930-648-2.
- Colin Jones (2004). Paris: The Biography of a City. New York: Penguin Viking. ISBN 0670033936.
- Rosemary Wakeman (2009). The Heroic City: Paris, 1945-1958. University of Chicago Press. ISBN 9780226870236.

แหล่งข้อมูลอื่น

- เว็บไซต์กรุงปารีส (http://www.paris.fr/en)
- กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส (http://www.mfa.go.th/web/360.php), สาระน่ารู้ก่อนเดินทาง โดยกระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย

ดึงข้อมูลจาก "https://th.wikipedia.org/w/index.php?title=ปารีส&oldid=8233412"

หน้านี้แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2562 เวลา 06:34 น.

อนุญาตให้เผยแพร่ภายใต้สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ แบบแสดงที่มา-อนุญาตแบบเดียวกัน และอาจมีเงื่อนไขเพิ่มเติม ดูรายละเอียดที่ <u>ข้อกำหนดการใช้งาน</u> Wikipedia® เป็นเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนของมูลนิธิวิกิมีเดีย องค์กรไม่แสวงผลกำไร

ติดต่อเรา